

[Hjortnæs.]

lundstriden var, at arbejdsgiveren ikke benyttede sin ret til at indbringe lovligheden af den varslede blokade for arbejdsretten. Det kunne tyde på, at man ønskede at fremprovokere en politisk konfrontation med regeringen og socialdemokratiet. Jeg håber imidlertid ikke, at det har været forslagsstillernes hensigt, og jeg vil i hvert fald gerne sige, at socialdemokratiet vil nu som før løse problemerne. Vi tror, at de forslag, man har fremsat, er konfliktskabende, og derfor er vi ikke umiddelbart sympatisk indstillet over for dem.

Men vi er som tidligere sagt parate til at drøfte tingene; så vil det vise sig, om der er reelle problemer, som ikke kan løses på det bestående retsgrundlag.

Brøndsted (V):

På et tidspunkt, hvor det amerikanske folks vurdering af ret og frihed var farveforblændet, udtalte præsident Kennedy, at det i sådanne situationer var lovgivningsmagtens pligt at sikre at få tingene præciseret igennem lovgivning, så der ikke var tvivl, så det ikke blev gadernes uorden, der bestemte, hvad der var lovlighed, og han ville på den baggrund sige, at det var et spørgsmål, om man havde dristighed til at gribe ind i nogle udviklinger, der var blevet traditionelt betonet, og prøve på her at se virkeligheden i øjnene.

Venstres lovforslag nr. 31 har gang på gang været fremme igennem de sidste 10 år, og det har undertiden været begivenheder omkring enkeltpersoners følelse af, at deres rets- og frihedsstilling var truet, der var med til at gøre, at forslag kom frem. Truet ved, at de ikke følte sig frivilligt tilknyttet en organisation og følte, at deres bidrag blev brugt til andet end det, der var deres interesseområde.

Som hr. Otto Mørch allerede gjorde opmærksom på ved at citere, om ikke helt korrekt — og han føjede også lidt til, som ikke stod der, men som for så vidt godt kunne have stået der — fra venstres idéprogram om arbejdspladsens politik, så skal der da ikke være tvivl om, at venstres forslag ikke vender sig imod organisationerne eller retten til at organisere sig. Vi finder fra venstres side, at dygtigt arbejdende organisationer er med til at få hele samfundsdemokra-

tiet til at fungere. Ingen ønsker at vende sig imod den grundlovssikrede ret til foreningsdannelse, men foreningsretten er tosidig og må ikke drejes til noget i retning af foreningspligt. Derfor kan ingen tvinges til mod sin overbevisning og mod sin egen opfattelse at skulle tilslutte sig foreninger eller organisationer, som i deres virke også påtager sig eller medvirker til at betale og fremme og støtte synspunkter, som ikke er i overensstemmelse med den enkelte persons egen opfattelse.

Enhver forening eller organisation må vinde sin tilslutning i tillid og tiltro til, at dens arbejde er til gavn for og i overensstemmelse med den medlemskreds, den arbejder for. Der må ikke på nogen måde være tvivl om heller, at venstre mener da også, at organisationer, fagorganisationer og erhvervsorganisationer, kan støtte politisk arbejde, men ikke på grundlag af tvangsbidrag. Det må være på frivillige bidrag.

Venstre mener da også, at organisationerne kan have deres frie presse, men de kan ikke støtte politisk ejet og politisk drevet presse, og det er her, nuancerne er. Vi har brug for organisationerne, men det kan ikke være personers pligt at betale til politiske aktiviteter, hvis disse politiske aktiviteter ikke er i overensstemmelse med egen opfattelse.

Når denne opfattelse ikke respekteres eller klart fremgår af vor lovgivning, så må det være folketingets pligt at vedtage love, der rydder enhver form for tvivl af vejen. Man kunne måske sige, at vi med denne lovgivning først og fremmest står over for noget, der er moralsk bestemt, et moralsk spørgsmål for de fleste. Så længe den faglige organisation alene varetager de ting, den er sat til at varetage på det faglige og erhvervs-mæssige område, og ikke opfatter det som sin mulighed at fremkomme med kollektive politiske meningstilkendegivelser, så skal organisationen have lov at arbejde, men går det ud over det, der er den personlige meningsdannelse, så må lovgivningen give disse mennesker ret til at være fritaget for at støtte den.

Derfor må enhver form for interessebetonet organisations- og foreningsdannelse erkende sin begrænsning ved kun at varetage det, der er primæropgaven.

Venstres forslag er altså ikke noget an-